

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Quanta merces eos maneat, qui nolunt illicitis remedijs sanari?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

ret, voces psallentium repente compescuit, cum terrore magni clamoris, dicens: Tacete. Numquid non auditis, quanta laudes resonent in celo? & dum ad easdem laudes, quas intus audierat, aurem cordis intenderet, sancta illa anima carne soluta est. Quam scilicet exeunte, tanta illic fragrantia odoris aspersa est, ut omnes, qui illic aderant, inestimabili suauitate replerentur: ut per hoc patenter cognoscerent, quod eas laudes in celo suscepissent. Cui rei monachus noster interfuit, qui nunc usque viuit, & cum magno fletu attestari solet: quia, quoadusque corpus eius sepultura traderent, ab eorum naribus odoris illius fragrantia non recessit.

Hic odor etiam ad nos peruenire debet, ut morbos discamus patienter tolerare, nec ad illicita remedia nos conuertamus. Tunc etiam cum magno gaudio meritoque apud DEVM, & gratulatione piorum hominum, victoriam ex hoste reportantes, mortem expectabimus. Ad hoc nos exhortatur aureum os, his verbis: *Quod si perduraueris paulisper, eos, qui vel incantationem aliquam canere voluerint, vel applicationes aliquas adhibere corpori, multa etiam cum contumelia tuis ex adibus eiecero, protinus ab ipsa conscientia refrigerationem acceperis. Etiam si millies exurat febris, anima tua quouis liquore, quauis irroratione meliorem, utilioremq; mitigationem adducet. Quemadmodum enim postquam receperis incantationem, sanusq; factus fueris, miseris affectus es ijs, qui febre laborant dum tecum reputas peccati magnitudinem: sic nunc quoque etiam si febriciteris, innumeratq; patiaris mala, repulsis impijs illis, quouis sano melius affectus eris animo, gestiente pra gaudio conscientia, ac laudante te, probanteq; ac dicente, euge euge, heus homo, CHRISTI seruus, fidelis vir, athleta pietatis, qui malueris molestijs immori, quam deserere tuam pietatem proximo secundum Martyres loco stabis illa die. Quemadmodum enim Martyres praoptarunt cadi flagris, torquerique, ut ad honorem peruenirent; ita tu quoque hodie praoptasti flagellari, torqueriq; a febre, ne abyceres pietatem. Nam etsi te non auferat haec febris, alia prorsus auferet, & si nunc non moriamur, postea moriemur. Et mox post. Cum eiecero incantationes multa cum contumelia ex adibus tuis omnes hoc audito collaudabunt, mirabuntur, & inter se dicent: Ille agrotans plurimis hortantibus, incantantibus, consulentibus, ut magicis quibusdam incantamentis uteretur,*

XIII.

S. Chrysof.
orat. 5. aduers.
Iudaeos.

478 Cap. XLIII. Veram Philosophiam esse, meditationem mortis, non assensit, sed respondit: Satius est hoc pacto mori, quam deserere pietatem. Ad hac consequentur multi plausus ab his, qui audierint, cum his stupentibus, Deumq; glorificantibus. Hoc quot statuis erit tibi honorabilius? quot imaginibus magnificentius? quanto honore insignius? omnes laudabunt, omnes tuam felicitatem predicabunt, omnes te coronam dignum judicabunt. Præterea ipsi quoque meliores fient, ac vicissim tuum exemplum amulabuntur, imitabunturq; fortitudinem, & si quis alius tale quippiam fecerit, tu mercedem feres, qui exempli fueris auctor. Neque tantum consequentur laudes recte factorum, verum etiam celerrima morbi leuatio, quum ipsa tua præclara voluntate conciliante tibi DEVM ad maiorem beneuolentiam, tuis Sanctis omnibus gratulantibus, tum promptitudini atq; ex intimo corde pro te preces fundentibus. Quod si hic talia sunt præmia fortitudinis huius, cogita quantas illic recipies coronas, cum Angelis omnibus presentibus, omnibus Archangelis, CHRISTVS adueniens prehensa manu tua in medium illud theatrum te produxerit, cunctisq; audientibus dixerit: Hic homo, cum aliquando febre correptus esset, multis exhortantibus, ut à morbo liberaretur, propter Nomen meum, ac reuerentiam, quam habet erga me, ne quid offenderet meam bonitatem, omnes, qui pollicebantur ipsi, damnatarum artium præsidio, sanitatem, repulit cumq; ignominia rejecit, ac præoptavit potius emori, quam meam deserere amicitiam. Hactenus ille. Nos ad mortem transeamus, quæ, ut peccatoribus ex merito est pessima, ita Sanctis omnino contingit pretiosa.

Psal. 33. 22.
Psal. 115. 35.

C A P V T XLIII.

Afiduam mortis meditationem veram Philosophiam esse.

I,

Vanta Numinis æquitate, mortis sententiam acceperit, atque etiam executionem expectet homo, tam ex natura illius, quam ex culpa, à nobis demonstratum est, cum de causis morborum ageremus. Iacta est alea. Deliquimus, moriendum est. *Statutum est hominibus semel mori. Omnes una manet nox.*

Hebr. 9. 27.

Horat. 1.
e arm. 28.
Lucan. lib. 9.

Et calcanda semel via lethi.

Nullum sana caput Proserpina fugit. Et, ut alius Poëta ait: pauide fortisq;